

פני עין חמד

יזכר לאלוהי י"י בית הכנסת לכולנו "עין חמד" - מקבלת ציון

פרשת בהר-בחקותי - זכות התורה

"אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם" (ויקרא כ"ו, ג')

לאחר שנתיים יצאתי קשר עם ראש הכולל בדימונה וביקשתי את עזרתו. הוא סידר לי אברך אחר, והתחלתי ללמוד בקביעות. **לאחר חודש רצוף נפקדו בבן שני.** לאחר זמן מה התגלה במוח העובר ממצא מחשיד. הרופאים אמרו שיש סיכוי שהתינוק לא יהיה בריא. מיהרתי שוב למרן הרב קניבסקי. הצדיק בירך והורה לי להמשיך בקביעות לימוד התורה.

קיימתי את דברי מרן, ולאחר ארבעה חודשים זכינו לחבוק את בתנו - **תינוקת בריאה ושלמה.** זמן קצר לאחר מכן הפסקתי את הלימוד הקבוע, וגם הבשורות הטובות נעצרו.

לאחר שנתיים נוספות חזרתי לקביעות הלימוד. זמן מועט לאחר מכן נפקדו בפעם השלישית, ולאחר תשעה חודשים זכינו בבן נוסף. לאחר תקופה נוספת נפקדו בפעם הרביעית. **הפעם, לאחר בדיקה של קרדילוג מומחה, נקבע כי התינוק בעל מום בלב ל"ע.**

רצנו שוב למרן הרב קניבסקי, שאמר כי אם אמשך בלימוד התורה - הכול יהיה טוב. המשכתי ללמוד בהתמדה, וב"ה נולד לנו בן רביעי, בריא ושלם. הרב לוינשטיין סיים: **"ראו עד היכן מגיע כוחה של לימוד התורה, שזיכה את הזוג בארבעה ילדים, כנגד כל תחזיות הרופאים בסורוקה, כי לעולם לא יזכו לילדים. התורה כוללת את כל הטובות שבעולם!"**

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

מנחם לבית

שבת	כנסת לבית	זאת לבית	ויבין מן
י"ג	18:48	20:05	20:54
י"ד	19:05	20:07	20:51
ט"ו	18:59	20:08	20:54
ט"ז	19:05	20:05	20:51

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה
דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימית בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירי שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקוה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

הפרשה פותחת בדברי ברכה ושפע, הבטחה לשלום ולחיים טובים, וכל זה בתנאי: **"אם בחקתי תלכו"** (ויקרא כ"ו, ג') - פירש רש"י: **שתהיו עמלים בתורה.**

הגאון רבי שלמה לוינשטיין שליט"א סיפר סיפור מדהים: ידידי חשף את סיפור חייו המופלא: שנים רבות היינו ללא ילדים. גם פרופסור, מנהל מחלקה בבית הרפואה "סורוקה", לאחר סדרת בדיקות, אמר כי עלינו להשלים עם המציאות הכואבת - **לעולם לא יהיו לנו ילדים!**

כיהודי מאמין פנית למרן הגאון רבי חיים קניבסקי צ"ל. הרב שאל: **"האם אתה קובע עיתים לתורה?"** כששמע כי קביעות הלימוד מסתכמת בפעמיים בשבוע, אמר: **"אם תקבע בכל יום עיתים לתורה - תזכה לבנים"**.

מקום עבודתי היה בדימונה. בסמוך אלי היה כולל. ראש הכולל, ששמע על סיפורי, הצמיד לי אברך שילמד איתי בהפסקת הצהריים. במשך חודש שלם הקפדתי על כך, **ולאחר חודש התבשרנו - מזל טוב! נפקדו!**

ארבעה חודשים לאחר הבשורה הטובה, **טרדות בעבודה גרמו לי שלא להגיע לשיעור.** מיד למחרת, המצב הסתבר ונאלצנו לשהות בבית הרפואה. כששמע זאת ראש הכולל, ביקש ממני להשלים את השיעור שהפסדתי ולהתחזק בקביעות הלימוד. **עשיתי זאת, וב"ה המצב הסתדר.**

מעתה ואילך הקפדתי בכל כוחי להגיע לשיעור בכל יום, עד ללידתו של בני הבכור. זמן קצר לאחר מכן החלפתי את מקום עבודתי והתנתקתי, בצער, מהאברך. במקום החדש לא מצאתי חברותא והפסקתי את הלימוד- ובמקביל אף הבשורות הטובות פסקו.

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – בשר וחלב – חלק ד'

האם יש להמתין בין אכילת גבינה ולאחר מכן רוצה לאכול בשר?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי, רבנות מקומית מבשרת: מי שאכל גבינה רגילה או שתה חלב ורוצה לאכול אחר כך בשר, אינו צריך להמתין כלל. יש מחמירים להמתין חצי שעה עד שעה לאחר אכילת הגבינה. **מקורות:** ש"ך (סימן פט ס"ק טז) בדעת הרמ"א שיש להמתין שעה. הבית יוסף (או"ח סימן קעג) כתב: ויש מחמירים על עצמם שלא לאכול בשר אחר גבינה בסעודה אחת מפני הזהרה (פ' משפטים) וכן החמיר המרדכי (חולין קה) משום מעשה שהיה והיקל בעוף. מסיים מרן הב"י: "אבל אנו שזכינו לראותו [דברי הזהרה], טוב ונכון להחמיר אפילו בבשר עוף". אולם ביו"ד דעתו של מרן בשו"ע שאין צריך המתנה כלל אחר גבינה. אולם בספר ערוך השלחן (יו"ד סימן פט סק"ט) כתב בשם הפרי חדש (שם ס"ק טו), שגם הזהרה לא החמיר אלא בבשר בהמה ולא בבשר עוף. כ"כ הפרי תואר (סק"ו). ובשו"ת תשובות והנהגות ח"ב (סימן שצ) העלה שעיקר חומרת הזהרה הוא באכילת מאכלי חלב אבל בשותה חלב משקה גרידא, אפשר שגם לזהרה אפשר להקל שאין צריך שעה. ראה עוד בכף החיים (סימן פט אות ל) שכל החומרות דווקא באוכל גבינה, אבל לא בשאר מאכלי חלב. ע"ע בשו"ת שרגא המאיר ח"ז (סימן קה אות ב) ובספר מטה ראובן (יו"ד סימן קפו). אודות המנהג להמתין חצי שעה ראה בשו"ת דברי בניהו חט"ו (סימן יט), ובספר פתח הבית (עמוד יח בהערה). שוב ראיתי שכתב כן בספר ברכת ה' ח"ב (פ"ו הערה 75).

למרות שאין שיעור זמן להמתנה, מכל מקום עליו להקפיד: א. לקנח ולהדיח פיו יפה [כגון צחצוח שיניים, או אכילת דבר פרווה]. ב. שיהיו ידיו נקיות לגמרי.

כששתה חלב או שאכל על ידי מזלג, די בהדחת הפה בלבד. **מקורות:** גמרא חולין (קה.), וכן פסק הרמב"ם (פ"ט מאכ"א הכ"ו), ובשו"ע (יו"ד סימן פט ס"ב) וז"ל: אכל גבינה מותר לאכול בשר מיד ובלבד שיעיין בידיו שלא ידבק בהם דבר מהגבינה. בלילה שאי אפשר לעיין בהם, צריך ליטול ידיו וכן לקנח פיו ולהדיחו. קינוח הפה הוא ע"י שילעס פת ויקנח פיו יפה. ע"כ. כן פסק במשנה ברורה (סימן תצד ס"ק טז). ע"ע לראש"ל בשו"ת יחווה דעת ח"ג (סימן נח) ובספרו הליכות עולם ח"ד (עמוד מג). כן דעת הגר"ח קניבסקי כפי שהובא בספר פתח הבית (עמוד יז) שאין ממתנים כלל. באופן שאכל לבן או גבינה עם כפית או שתה חלב בכוס, לדעת הפרי חדש מכיוון שלא היה כאן טינוף ידיים, אינו צריך להדיח ידיו לאחר מכן. כ"כ הרש"ש (חולין קג ע"ב) לענין שותה חלב בכוס שאין צריך אחריו הדחה. בשפתי דעת (סק"כ) כתב להחמיר לכתחילה. כן דעת הגרי"ח בבן איש חי (שלח לך אות יד) להחמיר ברחיצת ידיו גם כאשר אכל ע"י מזלג. ע"ע בספר בדי השלחן (ס"ק מג). לענין רחיצה והדחה לאחר אכילת בשר עוף, דעת מרן השו"ע שאין צריך. אולם הגרי"ח בבן איש חי (שם) כתב להחמיר אף בבשר עוף. וכ"כ הרב ידי יהודה (בקצר ס"ק כג), ובספר כף החיים (ס"ק מה).

מעיקר הדין מותר לאכול מאכלי חלב ואחריו בשר באותה סעודה. יש מחמירים לברך ברכת המזון בין החלב לבשר. **מקורות:** שו"ע (או"ח סימן קעג ס"א, תצד ס"ב, יו"ד סימן פט ס"ג), משנה ברורה (קעג סק"א, סימן תצד ס"ק טז), שו"ת אגרות משה ח"א (חאו"ח סימן קס).

כְּחָה נֶשֶׁל שְׁמִיטָה

רבי יצחק אריאלי זצ"ל (מח"ס 'עניינים למשפט' על מסכתות הש"ס. נפטר ב-י"ג ניסן ה'תשל"ד-1974) היה רגיל לספר בהתרגשות גדולה בפני בני המשפחה עדות מדויקת ומחרידה על תיאור מכת הארבה שאירע בארץ ישראל פני למעלה ממאה שנים, וכך סיפר: הייתי אז אברך צעיר. גרתי כפליט מהתורכים בפתח-תקווה שהיתה אז מושבה טריה. היתה זו שנת שמיטה. המצב הכספי היה דחוק מאוד, קרוב למצב של פיקוח נפש. כל בעלי השדות נסמכו על היתרים ועבדו כרגיל. למעט שדה אחת שהיה שייכת לר' זאב שחור זצ"ל שהוא השביתה לחלוטין כדת וכדין. מוקפת היתה בשילוט ברור 'הפקר' והיו אנשים נכנסים ולוקחים ממנה כבשלהם.

כשנשאל על כך אמר, כל כוונתי בקניית השדה היא דווקא כדי לקיים בה את המצוות התלויות בארץ ואתם עוד תמהים על שאני מקפיד לשמור שמיטה כדת וכדין? למגינת לב פתאום מכה ארבה נוראה התפשטה בכל האיזור. הארבה הגיעו, מיליונים יחד נחתו על מקום אחד וכרסמו במהירות, חושך נורא מלווה ברעש של כרסום היה כשהם נחתו על מקום. לאחר דקות ספורות של היו עפים וממשיכים לשדה הבא לאחר שמשאירים אחריהם כליה גמורה ובעלים שבורים ורצוצים. "ראיתי איך הארבה הלך משדה לשדה עד שהגיע לשדה של ר' זאב שחור ששמר שמיטה, לתדהמת כולם, כל מיליוני ארבה התרוממו ודילגו מעל אותה שדה והמשיכו במלאכתם בדיוק מהמקום שהתחיל השדה שאחריו. היה זה לפלא לעיני כל". (מעובד מתוך 'קובץ דברי חיזוק')

רְפוּאָה טְבֵּעִית- חֲרָדָה וּמַעֲרֶכֶת הָעֶצְבִּים- חֵלֶק א'

התקופה שאנחנו נמצאים מטלטלת את כולנו. אזעקות שמפתיעות באמצע היום והלילה, טלפון שמרעיש עם התראות, ריצה למקלטים, חוסר שגרה, ילדים בבית ולא במסגרת, מתח באוויר, חוסר ודאות וחשש ממה שיקרה. (נכתב במלחמת 'שגת הארץ')

מה קורה בגוף בזמן חרדה? מערכת העצבים הסימפתטית משתלטת – הגוף במצב 'הילחם או ברח' – דופק מואץ, נשימה שטחית, לחץ שרירי, קושי להירדם, מחשבות מעגליות, כאבי ראש, בטן, עייפות, אובדן עניין – תחושת שחיקה כללית

טיפים להתמודדות עם לחץ נפשי וחרדה – נשימה סרעפתית (מהבטן) משחררת את מערכת העצבים ומפעילה את הצד המרגיע של הגוף. הניחו יד על הבטן, שאפו עמוק מהאף, נפחו את הבטן, נשפו לאט מהפה. תרגול יומיומי יכול לחולל שינוי אמיתי. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצון להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ואמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה
מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הצדיק הרב דוד בליאכר הי"ד

הצדיק הרב דוד בליאכר הי"ד - נולד בשנת ה'תרנ"א (1891) במינסק (בירת רוסיה הלבנה) למשפחה של תלמידי חכמים. רבינו נמשך ללימוד המוסר והיה לתלמידו של ה'סבא מנובהרדוק'. בתחילת מלחמת העולם הראשונה עבר עם רבו לקייב בישיבה שייסד שם רבו. לאחר פטירת ה'סבא, הרב ר' יוסף יוזל הורביץ ב-י"ז כסליו ה'תר"פ (1919) עבר למזריטש שבפולין, שם הקים את ישיבת 'בית יוסף' על שם רבו שהמשיכה את שיטתו המוסרית והוא גם עמד בראשה.

מאות בחורים מכל רחבי פולין הגיעו לישיבה למרות הקשיים הכלכליים שהישיבה היתה צריכה לעמוד בהם לאורך כל הדרך. בעזרת תלמידיו הקים רשת של תת-ישיבות במקומות נוספים. בפרוץ המלחמה ברגע שנכנסו הנאצים למקום הם מיד הרסו את מוסדות התורה במזריטש. מרבית תלמידי מוסדות התורה נמלטו לשטח הכיבוש הסובייטי והקימו ישיבות בעיירה נימצין במחוז וילנה.

הרב ברח עם תלמידיו לבריסק שהייתה גם היא בכיבוש סובייטי, אבל לאחר זמן די קצר חזר למזריטש בגלל שהקומוניסטים רדיפת את הדת ובייחוד את היהדות. רבינו בעזרת תלמידיו הקים רשת ישיבות ברוח מנובהרדוק שבהן גדלו עדרים של תלמידי חכמים ובעלי מוסר. סירב לברוח כדי לא להשאיר את שארית הפליטה במזריטש ללא מנהיג. הוא לימד את תלמידיו במחתרת כאשר הישיבה היתה מפוצלת לכמה סניפים כדי להגדיל את סיכויי התלמידים להינצל. הצליח לפתוח מטבחים שסיפקו אוכל לכל התלמידים וכך הם יכלו להחזיק מעמד. כשהוקם הגטו במזריטש היה למנהיגם של היהודים הנותרים כשמצד אחד עודדם להחזיק מעמד ומצד שני הכין אותם למות על קידוש השם. הנאצים העבירו אותו ואת תלמידיו למחנה ההשמדה מיידנק. נרצח עם תלמידיו ומשפחתו בידי הנאצים שביקשו לחסל את הגטו ב-כ"ה אייר ה'תש"ד (1943). חי כ-52 שנים. (הביבליוגרפיה מעובדת מתוך הלחמי. התאריך דויק לפי תיאור בתו בספר 'חסדי דוד')

אביו: ר' ישראל. **מרבתי:** הצדיק הרב יוסף יוזל הורוביץ ('הסבא מנובהרדוק'. רבינו היה מגדולי תלמידיו). **מספריו:** **ידברי בינה ומוסר** - שיחות מוסר של הרב. בסוף הספר נוסף קונטרס '**חסדי דוד**' על תולדותיו ותולדות ישיבות מנובהרדוק. מדברי תורתו הובאו גם בירחונים תורניים ובספר אור המוסר.

הסיפור התרחש בשנים שלפני המלחמה, בבין הזמנים של פרוס חג הפסח. הבוגרים שבתלמידי הישיבה נהגו לנסוע לעיירות שסבבו את מזריטש כדי לעבוד את ה' בהתבודדות. רבי דוד גם הוא עמד לנסוע כדי להשתתף בהתוועדות המסורתיות של רבני הישיבה שנהגה להיערך בימים אלו. אחד מגדולי תלמידיו התבקש להישאר בישיבה ולפקח על צעירי התלמידים שנותרו בישיבה לבדם. מלבד זאת רבי דוד ביקש ממנו לפקח על הממונים להכין את כל צרכי הפסח עבור משפחות רבני הישיבה, שכל אחת מהן עתידה היתה לארח על שולחנה עשרות בחורים בליל התקדש החג.

המצב הכלכלי בישיבה שמעולם לא היה משופר הוכבד מאוד בשעה זו. דווקא בחודש זה שההוצאות היו גדולות בהרבה מכלל ימות השנה יבשו כל המקורות הכספיים וקופת הישיבה היתה ריקה. רבי דוד שמידת הביטחון היתה מושרשת בליבו ושללאורה ניהל את ישיבתו, הורה לתלמידו להשיג הלוואה גדולה עבור צרכי הישיבה. הוא תכנן לגשת בימים הקרובים לאבי הישיבות הגאון רבי חיים עוזר גרודז'נסקי צ"ל ולבקש ממנו תמיכה כדי לפרוע את חובות הישיבה. מאמצים רבים נדרשו לתלמיד כדי למלא את בקשת רבו. הוא עמל לגייס הלוואות והתחייב לפרוע אותן במהרה. כשהכסף היה בידו הוא התרוצץ והתאמץ כדי לדאוג ליון, למצות שמורות ולמצרכי החג עבור כלל תלמידי הישיבה. מספר ימים לפני חג הפסח רבי דוד שב לישיבה בידיים ריקות. בחדר שמור, נקי ואטום היטב חבית יין וכמה ארגזי מצות שמורות שכנו אשר תמורתם שולמו כספי ההלוואות שנטל התלמיד כמצות רביו והמתינו לפירעון.

מלבד זאת, לאותו תלמיד נולד בן למזל טוב. ברית המילה היתה אמורה להיערך באמצע החג ובידיו לא היתה פרוטה לפורטה כדי לשלם את הוצאות הברית. המצב היה עגום ביותר. משפחות הרבנים התמהמהו מלרכוש את יתר צרכי החג מכיוון שהסתמכו על הכסף שרבי דוד יביא אתו מוילנא. גם הנושים התחילו לדרוש את החובות המגיעים להם. הרבנית, אם הישיבה פרצה בבכי מר מרוב צער ומועקה.

כולם היו אפופי דאגה לאור המצב, מלבד אחד, רבי דוד, בעל הביטחון, שהעול כולו היה מוטל על כתפיו לא היה מודאג כלל. אדרבה, בדרך בדיחותא הוא אף אמר למקורביו כי מסתבר שעוד מעט יבואו לתבוע ממנו אף את החוב הגדול שצבר כתוצאה משכירות בניין הישיבה שלא שולמה זה למעלה משנה. המצב גרם לכולם להיות בייאוש מוחלט. לא חלף זמן רב וחבית היין שהוכנה לצרף החג התבקעה. היין כולו נשפך על המצות שנאפו ביגיעה כה רבה. העמל והכסף ירדו לטמיון. אם לא די בכך, הרי שינבואתו של רבי דוד התגשמה, כאשר באותה שעה ממש הוגשה כנגדו תביעה משפטית על סכום השכירות שלא שילם למעלה משנה. רבי דוד נדרש לשלם את השכירות באופן מיידי או לפנות את הבניין לאלתר.

התלמידים עמדו מהצד, מצטערים בצערם של משפחת הרב שסאת צרותיהם הגדושה. אולם, מה נדהמו הם לראות את רבם, דווקא בשעה קשה זו, פורץ בשיר ואף קורא לעומדים לצדו להצטרף עימו לריקוד. "אודך כי עניתני ותהי לי לישועה! אודך כי עניתני ותהי לי לישועה!" רבי דוד רקד עם תלמידיו, תוך שהוא מבאר להם את מלות הפסוק: "הישועה ניתנת תמיד במידה מקבילה לעינו, אם כה הוגדשה סאת יסוריני, עד שכשל כח הסבל, הרי שמעכשיו עלינו לצפות לישועה גדולה שבעתיים!".

הנס לא איחר להתרחש, כמה ימים קודם לכן רבינו רכש כרטיס להגרלת הפיס המחוזית, כפי שנהג לעשות מפעם לפעם בעצת רבו הגדול הסבא מנובהרדוק, ה'סבא' נקט שעניין זה אינו סותר את חובת הביטחון ואינו בגדר השתדלות יתרה. רבינו שמידת הביטחון היתה טבועה בנפשו עשה זאת.

בבוקר שלמחרת אותו מעמד ריקוד ותפילה, הצדיק התבשר כי כרטיס ההגרלה שרכש זכה בפרס הגדול. סכום הכסף העצום שקיבל הספיק כדי לרכוש את כל הוצאות הפסח בהרחבת הדעת עבור ביתו ועבור כלל משפחות רבני הישיבה, לשלם את דמי השכירות ועוד נותרה יתרה מכובדת כדי לשלם את הוצאות ברית המילה ולפרוע את כל החובות שצבר עד כה ויהי לפלא.

(מעובד מתוך קונטרס חסדי דוד שנמצא בסוף ספר דברי בינה ומוסר)

שְׁמִירַת שְׁמִיטָה וְהַפְּרָכָה

ארצה, אבל לכל הדעות היה זה מאוחר מדי, הרי השדות נזרעו בחודשי אב-אלול ולא בחשוון-כסלו, לכן רוב הסיכויים שהיבול נרקב באדמה או שהיה מאכל לתולעים.

גם התבואה שכבר החלה לנבט בתחילת החורף - יבשה לחלוטין, אין עתה סיכוי שתבואה זו תצמח מחדש והעובדה שכעת ירד גשם כנראה לא עוזרת לכך.

אבל למרות הכל וכנגד כל הסיכויים, התרחש הנס!

בתחילת חודש ניסן, היה ניתן לראות שדות עמוסים בתבואה רבה ואיכותית. עיתונאים רבים הוזמנו בשנית לשדותיו של ר' יוסף אייגנר, על מנת לראות את הפלא במו עיניהם.

לא זו בלבד שלא נגרמו לו שום נזקים, אלא שהתבואה גדלה פי שלושה כפשוטו! והיבול היה גבוה מהרגיל ומשובח מאוד.

מדריכים מטעם משרד החקלאות שהוזמנו למקום, ציינו שאין אף שדה באזור כולו, שהיבול שלו הוא בסדר גודל שכזה.

המדריך הראשי למספוא ממשד החקלאות שביקר בשדותיו אמר לו: **"תדע לך שבזאת עולם אוהב אותך מכיוון שאתה שומר שמיטה!"**

בזאת לא הסתיימה הברכה של מי ששומר שמיטה. באותה השנה, במהלך הקיץ, הלכה והתפשטה מחלה מדבקת בין פרדסי הסביבה.

הפרדסנים, עמלו קשות על מנת למגר את התופעה הקשה הזו על ידי סוגים שונים של חומרי הדברה יקרי ערך והם ריססו את העצים שלהם.

המעניין מכל היה, שעל פרדסו של ר' יוסף אייגנר המחלה פסחה לחלוטין והוא לא היה צריך להתמודד איתה.

דוד המלך אומר: **"גִּבְרִי כֹחַ עֲשֵׂי דְכָרֹו" (תהילים ק"ג, כ').** לא יום או יומיים, לא חודש או חודשיים. **במשך שנה תמימה הם עומדים מול ניסיונות עצומים, וזאת עם ביטחון עצום בבורא עולם ובשעה שרואים ששאר בעלי העבודה החופשיים לא נאלצים לעבור התמודדות שכזו.**

עם אותם חקלאים שומרי שמיטה, בורא עולם מתנהג איתם בהנהגה אחרת. **הם זוכים לראות ניסים גלויים לעין בכל מעשיהם!**

לנו לא נותר אלא ללמוד מהם, עד היכן מגיע מידת האמונה ומידת הביטחון ביוצר הכל. להשריש אצלנו את מידת האמונה והביטחון שאין עוד מלבדו ושהכל מאיתו יתברך, והכל מונהג בהשגחה פרטית. (מעובד מתוך 'וציויתי ברכתי')

הכותרות בכל המקומונים זעקו: **"תתפללו חזק אחים יקרים! אנחנו עומדים לפני קריסה מוחלטת!"**. היתה זו שנת השמיטה ה'תשנ"ד.

עשרות חקלאים עלו בצורה מאורגנת לירושלים כדי להקים קול זעקה ולעורר את עם ישראל, שיתפללו בכל כוחם לבורא עולם שיוריד במהירות מירבית גשם.

הם ערכו תפילה המונית בכותל, שריד בית מקדשנו. בנוסף הם נועדו אצל גדולי ישראל, כדי לספר להם על כאבם ולהיוועץ בהם וכן לבקש מהם שיתפללו לקב"ה.

באותה שנת שמיטה ירדו בתחילת החורף כמויות רבות של גשם ונביטת החציר החלה, אולם לאחר מכן לא ירד כמעט גשם.

התבואה שגדלה החלה להתייבש ולא נותר כמעט ממה להאכיל את עשרות אלפי ראשי הבקר הנמצאים בבעלות שומרי השמיטה. דבר זה עמד לגרום לקטסטרופה ממשית בכל המשקים החקלאיים.

אחד מהחקלאים שעמד בראש הקבוצה שארגנה את ימי התפילה, היה ר' יוסף אייגנר מכפר הרא"ה, שהיה ידוע כשומר שמיטה שנים רבות.

במשך אותן שנים, ראה ברכה כתוצאה ישירה משמירת השמיטה. גם בערב שמיטה זו, ר' יוסף עשה את ההכנות הרגילות לזריעת החציר בסוף השנה השישית.

מכיוון שבתחילת השנה ירד גשם ולאחריו 'נעצרו' השמיים, היה חשש רב אצל החקלאים בענף החי שכל מי שזרע בערב ראש השנה מאכל בהמה, יפסיד אם כל השקעתו, ולא יהיה לו במה להאכיל את בהמותיו.

גם אם ירצה לקנות מספוא עבור הבהמות, מהיכן ימצא כמות כה גדולה שאיננה מגידולי שביעית? מה גם, שהעלות היא עצומה ואין לו שום מקור למימון.

בצר לו ולאחר מחשבות רבות ר' יוסף החליט, שאם לא תהיה לו ברירה, הוא יאלץ למכור את כל בהמותיו, אבל רעיון זה הטריד מאד את מנוחתו.

הרעש שהקימו החקלאים היה גדול, אם עד עתה חשבו העירוניים שהעובדה שאין גשם בשמיטה לא מהווה בעיה אלא לחקלאים שכן הם שומרי שמיטה.

כאשר הם התוודעו לעומקה של הבעיה, הצטרפו כל בית ישראל לתפילה מיוחדת עבור ירידת גשמים במהירות מירבית לצורך כל עם ישראל.

בתחילת חודש אדר נפתחו ארובות השמים - גשם עז ניתן

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
יצחק יצחק בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל
מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה
אביגדור בן ג'ולי ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה שלום בן אסתר ז"ל
מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל
פיי מלכה בת מזל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה אילנה (מחורזה) בת שרה ע"ה
משה בן רחל ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל
סעדה בת רבקה ע"ה שפרה בת פסיה ע"ה
בתיה (מרדה) בת שמחה ע"ה שרה גבריאל בת נאוה ע"ה
כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
אביחי בן אסתר ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל
מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה
חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל
אורה בת נעמי ע"ה שלום בן אסתר ז"ל
מישא אסתר בת זרהה ע"ה אריה בן מרים ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל אלון בן סעדה ז"ל
רחמה בת מסעודה ע"ה אילנה (מחורזה) בת שרה ע"ה
סעידה בת תופחה ע"ה מאיר בן נעמי ז"ל
אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל שפרה בת פסיה ע"ה
נועה בת עיישה ע"ה שרה גבריאל בת נאוה ע"ה